

Nr.

Schriftelijke vragen van het raadslid Ulichki (GroenLinks) inzake kinderen die in het buitenland achtergelaten worden

Amsterdam, 23 november 2011

Aan het college van burgemeester en wethouders

Inleiding,

Uit cijfers van de Marokkaanse Vrouwen Vereniging Nederland (MVVN) en de Stichting Steun Remigranten (SSR), blijkt dat jaarlijks ongeveer tachtig vrouwen en meer dan honderd kinderen in Marokko worden achtergelaten. Zo meldde het Parool op 19 november jl. Vervolgens verscheen op 23 november jl. in dezelfde krant een bericht waarin staat dat mannen die hun vrouwen en kinderen hebben achtergelaten in Marokko hen moeiteloos kunnen uitschrijven in het GBA.

Ondanks dat het probleem terecht meer aandacht heeft gekregen en er diverse maatregelen zijn genomen om vrouwen weebbaarder te makens lijkt achterlating van vrouwen en kinderen in Marokko en ook Turkije een het land van herkomst een jaarlijks terugkerend probleem. GroenLinks Amsterdam vindt het zorgelijk dat vrouwen en minderjarige kinderen tegen hun wil en zonder documenten achtergelaten worden in het land van herkomst.

Gezien het vorenstaande heeft ondergetekende de eer, namens de fractie van GroenLinks, op grond van artikel 45 van het Reglement van orde voor de raad van Amsterdam, de volgende schriftelijke vragen te stellen:

1. Heeft u kennisgenomen van beide artikelen in het Parool waarnaar in de inleiding wordt verwezen?
2. Bent u het met GroenLinks Amsterdam eens dat het onaanvaardbaar is dat vrouwen en kinderen die hier in Nederland legaal verblijven op deze wijze worden gedumpt?
3. Is bekend hoeveel Amsterdamse vrouwen en kinderen worden achtergelaten? Zo nee, is het college bereid dit te onderzoeken? In het artikel van het Parool wordt gesproken over achterlating in Marokko. Speelt dit probleem ook bij vrouwen met een andere afkomst?
4. Klopt de berichtgeving dat mannen hun vrouwen en kinderen 'moeiteloos' kunnen uitschrijven, zonder dat zij daar zelf bij aanwezig zijn? Is het juridisch mogelijk dat mannen vrouwen kunnen uitschrijven vanwege remigratie zonder dat de vrouw in kwestie dit persoonlijk aangeeft?
5. Bent u het met GroenLinks Amsterdam eens dat scholen, leerplichtinstanties en de Jeugdzorg/Raad voor de Kinderbescherming een belangrijke signaleringsfunctie vervullen bij het melden van kinderen die leerplichtig zijn en niet op school verschijnen? Op welke wijze gaan onderwijs, leerplicht en hulpverlening hiermee om? Is kennis en voorlichtingsmateriaal beschikbaar en toegankelijk voor instanties om met deze problematiek om te gaan?
6. Bent u het met GroenLinks Amsterdam eens dat de wet op de Leerplicht een belangrijke handvat is voor de Gemeente Amsterdam om zicht te krijgen op achterlating van vrouwen en kinderen? Bent u bereid om vanuit de Leerplicht een centraal meldpunt in te stellen voor melding, registratie en actief optreden richting ouders/vaders van leerplichtige kinderen die slachtoffer zijn van achterlating?
7. Kan het college aangeven welke (juridische) instrumenten, naast de Leerplicht, benut kunnen worden ten gunste van minderjarige kinderen die slachtoffer zijn van achterlating?

8. Vrouwenorganisaties zijn al langer bekend met deze problematiek, zoals blijkt uit het artikel in het Parool van 19 november. Op welke manier ondersteunt de Gemeente Amsterdam vrouwen en vrouwenorganisaties in het versterken en voorlichten op dit punt? Is het College bereid om hen te faciliteren bij het opzetten van een voorlichtingscampagne?

Het lid van de gemeenteraad,

F. Ulichki